

STIJLVOL & KRACHTIG

Laura Thijssen zegevierde op Toxandria in het nationaal strokeplaykampioenschap.

Waarmee ze en passant ook haar plaats in het WK-team veilig stelde.

Niets leek de zege van Laura Thijssen, haar tweede dit seizoen, nog in de weg te staan. De speelster van Kleiburg maakte in de derde ronde van het nationaal strokeplaykampioenschap een fraaie 72 en vergrootte aldus de voorsprong op haar concurrenten. Vier slagen stond ze voor op Marieke Zelsmann, vijf op Catryn Geleijnse, acht op Laura van Engelenburg.

Dat haar overwinning in de slotronde toch nog in gevaar kwam, had de Brielse in hoge mate aan zichzelf te danken. 'Soms was ik meer aan het rekenen dan aan het golfen', zei ze later. 'Ik had op een gegeven moment echt het idee dat Catryn Geleijnse me kon inhalen.'

Thijssen begon haar laatste rondgang op Toxandria in stijl met een birdie op twee. Maar door slordigheid en gepieker verloor ze slagen op zowel vijf (3-putt) als zeven (chip/2-putt). Daarmee slonk haar voorsprong op Geleijnse (out in 36) naar vier slagen - nog steeds geen enkele reden om zich zorgen te maken. Marieke Zelsmann was op dat moment al knock-out. De jonge, enthousiaste speelster van de

Rosendaelsche begon de laatste ronde met een double bogey. Die teleurstelling kwam ze niet meer te boven. Ze maakte op de eerste negen nog drie bogeys en ging met acht slagen achterstand op Laura Thijssen door de turn. Ze zou uiteindelijk derde worden, op zeven slagen achterstand van de nieuwe kampioene.

Op de tiende hole maakte Thijssen de double bogey (drive tussen de bomen). Ook op twaalf en vijftien misten haar afslagen de fairway en daardoor kromp de afstand tussen haar en Geleijnse tot één slag. De Amsterdamse kon haar opmars echter niet voortzetten: ze miste de green op zestien en verloor een slag.

Twee slagen voorsprong, nog twee holes te

Laura Thijssen golft beter dan ze rekent...

Foto: Leo Vogelzang

schoof - helaas voor haar - net langs de hole.

'Nog was ik niet zeker', zei Laura Thijssen later. 'Ik had echt het gevoel dat ik ook op de laatste hole een birdie moest maken.' Onnodig, maar de '3' kwam er wel. Ze overbrugde achttien (296 meter) met ijzer-2/pitching wedge en een trefzekere putt.

Vorig jaar besloot Laura Thijssen haar golf- en studieheil in de Verenigde Staten te zoeken. Ze koos voor een college in Myrtle Beach, de officiële *golfcapital* van de Verenigde Staten. 'Tachtig banen op een halfuur of minder', zegt ze. 'Kun je tenminste zo nu en dan eens afwisselen.'

In haar collegeteam is Laura de absolute nummer een. Ze had in het afgelopen seizoen een gemiddelde van 76 slagen, terwijl dat van de drie anderen rond de tachtig schommelde.

'In het begin had ik grote problemen met putten', herinnert ze zich. 'Snelle greens, *grain* - ik geloof dat ik alle records gebroken heb. Maar nu heb ik dat alle-

'TOX' WORDT ANDERS

Het dames-strokeplay kampioenschap op Toxandria-in-oude-vorm. Begin september, tijdens de Golfweek, werden de twee nieuwe holes in gebruik genomen. Dat betekende het einde van de korte doch charmante vijfde (259 meter, par-4) en Tox' eigen (over the) road-hole, oftewel de zevende.

spelen - het antwoord van Laura Thijssen was even verbluffend (gezien het voorafgaande) als afdoende. De green van de par-5 zeventiende (426 meter) haalde ze met driver/ijzer-3. De eagle-putt (drie meter)

Foto: Koen Suyk

Een goede laatste ronde bezorgde Catryn Geleijnse de tweede plaats.

Nationaal Strokeplay Kampioenschap Dames **Noord-Brabantsche Golfclub Toxandria** **5359 meter, Par 72, SSS 73**

1.	Laura Thijssen	Kleiburg	78-70-72-75=295
2.	Catryn Geleijnse	Amsterdamse	78-73-74-74=299
3.	Marieke Zelsmann	Rosendaelsche	78-72-74-78=302
4.	Laura van Engelenburg	La Quinta	77-76-75-78=306
5.	Francine Bolwidt	Toxandria	80-71-83-76=310
6.	Sanne van Kasteren	Zeegersloot	79-76-83-76=314
7.	Sandra Boer	Amsterdamse	80-81-76-79=316
8.	Nan Croockewit	Hilversumsche	84-81-79-76=320
8.	Martine Galema	Hoge Kleij	83-81-76-80=320
10.	Carola Vidor	Oude Maas	83-83-84-75=325
11.	Marcella Neggers	Tongelreep	84-73-87-83=327
12.	Carlijn Versnel	Wouwse Plantage	84-81-86-78=329
12.	Machteld Korenhof	De Haar	83-81-84-81=329
14.	Desiré Zegers	De Dommel	84-79-87-82=332
14.	Ingrid Diepen	Oosterhoutse	81-80-88-83=332
16.	Maril Noorlander	Kralingen	83-82-90-78=333
17.	Iris Noorlander	Kralingen	90-83-82-79=334
17.	Eke de Ruyter	Toxandria	82-85-83-84=334
19.	Ingrid Geuzebroek	Haarlemmermeerschē	80-84-83-89=336
20.	Eva van Aller	De Koepel	88-84-82-84=338
21.	Josje Schouten	Broekpolder	84-90-87-83=344
21.	Hestia de Vries	Noordhollandse	86-84-88-86=344
23.	José Hehenkamp	Zeewolde	86-87-86-88=347
24.	Wilma Langelaar	Almeerderhout	88-85-87-92=352

maal onder controle, al komt dat er op de Nederlandse banen niet zo uit. In Amerika kun je de bal echt *stroken*, hier is het meer een kwestie van *slaan*.'

Opvallend is Thijssens lange backswing en de - voor Nederlandse begrippen - enorme lengte van haar slagen. 'Cees Renders [de nationale coach, red.] is niet blij met die

DAGMAR DE VRIES

Dagmar de Vries (Noordwijkse) won vorig jaar op Hilversum, maar moest nu vanwege haar studie in München verstek laten gaan. De 24-jarige ex-kampioene volgt in de Beierse hoofdstad een opleiding tot *Rolfer*, een soort manueel therapeut. Haar bles-sureleed van de laatste jaren lijkt achter de rug, maar of De Vries ooit weer op top-niveau zal gaan spelen, is nog onzeker.

backswing, maar ik heb 'm, die swing dan, in ieder geval onder controle.'

Jan Kees van der Velden

Foto: Leo Vogelzang

Marieke Zelsmann: eervol derde.

(Vervolg van blz.25)

extra spannend omdat de informatie over en weer niet optimaal was.

ONTKNOPING

Het begin van de vierde ronde was voor de leiders niet gemakkelijk. Met moeite werden de pars gered. Een gebrek aan ervaring breekt je al snel op onder stresssituaties. Hetgeen niet van toepassing is op Vogel. Op de ooit mooie par vier, die nu verlengd is naar een vreemde par vijf, sloeg Vogel zijn drive in de links liggende rough en koos voor een lang ijzer om de green te halen. Hij drukte de bal naast de fairway onder een struik en lag vrij kansloos. Gadeslagen door een handjevol belangstellenden probeerde hij de bal door de takken heen richting green te slaan. Met zijn fysieke kracht lukte hem dit wel maar de bal denderde over de green heen en liet een zeer moeilijke approach over. Omdat een hoog balletje zinloos was koos hij voor een 'bump-and-run'. Hij pres-teerde het om de bal binnen 3 meter van de hole te krijgen en de putt er in te stoppen. Een par waarmee hij goed wakker was gewor-den en de juiste draai weer gevonden had. Na birdies op 6 en 9 kwam hij in 35 door de turn en was twee slagen voor op Germes. Lafeber en Derksen hadden de aansluiting definitief verloren door slordigheidjes op de eerste negen.

Als je Jeroen Germes gadeslaat op de fair-ways, straalt hij een gretigheid uit die je graag beloond ziet. Met zijn lengte dwong hij een birdie af op de twaalfde en door de bogeys op 11 en 12 van Michael, nam hij de leiding over. Nu moest hij het karwei afmaken. Op 13 verloor hij de helft van zijn voorsprong toen hij verzuimde chip-putt te maken. Toen kwam de cruciale 14de hole, waar aan de linkerzijde een struikgewas ligt dat absoluut vermeden moet worden. Jammergenoeg vond zijn bal wel het struweel en een penalty-drop resul-teerde in een bogey. Ook de vijftiende leverde een bogey op nadat zijn afslag de green had gemist. Vogel maakte een par op 13 en redde uit de greenbunker ook de par op 14. Germes kwam direct terug met een birdie op 16 en toen Vogel op dezelfde hole met opnieuw een par genoegen moest nemen, was de zaak weer in evenwicht. De voorlaat-ste hole, een par 3 van 154 meter met sterke zijwind, bracht nog geen licht tussen de twee kemphanen. Beiden volbrachten de taak in par. Op de achttiende, een medium lange par 4 die gewoonlijk tegen de windrichting in ligt, moest Germes als eerste de score neer zet-ten en maakte het hemzelf moeilijk door over de green te belanden. De zeer delicate chip was niet dichtbij genoeg om een bogey te voorkomen. Hij eindigde met een ronde van 74 voor een totaal van 294, maar met vier bogeys in de laatste zes holes doet dat pijn. Het was nu aan Vogel om de beker te grijpen

en met een zeer solide reguliere 4 besloot hij de ronde van 73 voor een totaal van 293, vijf boven par en 1 boven S.S.S.

De derde plaats werd opgeëist door Maarten lafeber met een totaal van 296. Robert Jan Derksen besloot teleurgesteld met 78 (301), goed voor een vierde plek. Daarachter eindig-de Hannes Bernoski van de Noordwijkse Golfclub. Zijn regelmatige scores van 77-77-74-74 zorgde voor de verrassing van het toer-nooi. Hannes is net 18 jaar is en maakt deel uit van Noordwijk 1 en de Jong Oranje selec-tie. Samen met selectiegenoot Alain Ruiz-Fonhof die zesde werd (304), Rob van den Berg die zevende werd (307) en Gaston Metselaar (310) voeren ze de druk bij de gevestigde orde op.

Uiteindelijk kwam de zwaar bevochten titel terecht bij de beste amateur die Nederland heeft. Discipline, regelmaat en ervaring gekoppeld aan een zeer groot talent, stelt Vogel in staat tussen zijn persoonlijke beslommingen orde op zaken te stellen binnen het topgolfgezelschap. En om in de stijl van 1984 te blijven, toen geschreven werd: "Een goed gezelschap en een menge-ling van gevestigde orde en aanstormend talent. Interessanter kan het niet".

Daan Slooter